

**VISOKA ŠKOLA STRUKOVNIH STUDIJA
ZA VASPITAČE „MIHAIRO PALOV“**

Omladinski trg 1

26300 Vršac

Бисоке школе „Михаило Палов“
Дел. број: 75/16
Датум: 08.02.2016
Р. В. О. С. Т.

**NASTAVNOM VEĆU VISOKE ŠKOLE STRUKOVNIH
STUDIJA ZA VASPITAČE „ MIHAIRO PALOV “ U VRŠCU**

Na osnovu konkursa objavljenog u listu *Poslovi* br. 657 od 20.01.2016. godine i odluke Nastavnog veća Visoke škole strukovnih studija za vaspitače *Mihailo Palov* u Vršcu, komisija u sastavu:

1. dr Grozdanka Gojkov, redovni profesor Učiteljskog fakulteta Univerziteta u Beogradu i profesor strukovnih studija
2. dr Aleksandar Stojanović, vanredni profesor Učiteljskog fakulteta Univerziteta u Beogradu i profesor strukovnih studija
3. mr Predrag Prtljaga, predavač Visoke škole strukovnih studija za vaspitače Mihailo Palov i saradnik Učiteljskog fakulteta Univerziteta u Beogradu

predlaže sledeći:

REFERAT

za izbor u zvanje

Na konkurs za zvanje predavača u užoj naučnoj oblasti Pedagogija, za predmet Vaspitna funkcija medija, raspisanim na osnovu Statuta Visoke škole strukovnih studija za vaspitače *Mihail Palov* i objavljenom u listu *Poslovi* br. 657, javila se jedna kandidatkinja:

1. Ivana Markov Čikić, doktor komunikoloških nauka

Uvidom u prispelu konkursnu dokumentaciju i uzevši u obzir zakonske odredbe kao i uslove koji su propisani konkursom na osnovu statuta Visoke škole komisija konstatiše da je kandidatkinja: Ivana Markov Čikić podnela kompletну traženu dokumentaciju i ispunjava formalne uslove za izbor u zvanje predavača koje raspisuje čl. 72 Zakona o visokom obrazovanju.

Nakon pregleda prispele dokumentacije, a na osnovu kriterijuma za izbor u zvanje predavača koji su propisani čl. 12, t.7, Pravilnika o načinu i postupku sticanja zvanja i zasnivanja radnog odnosa predavača na Visokoj školi strukovnih studija za vaspitače *Mihailo Palov* u Vršcu, Komisija je konstatovala sledeće:

1. BIOGRAFSKI PODACI (dr Ivana Markov Čikić)

Ivana S. Markov Čikić rođena je 24.12.1975. godine u Vršcu. Osnovne studije završila je u Beogradu 2001., na Fakultetu političkih nauka, smer: novinarsko-komunikološki, sa prosečnom ocenom 8,67. Naučni stepen: magistar tehničkih nauka – područje organizacionih nauka za odnose s javnošću i multimedijalne komunikacije stekla je u Beogradu 2008., na Fakultetu organizacionih nauka, smer: odnosi sa javnošću, sa prosečnom ocenom 10. Naučni stepen: doktor komunikoloških nauka stekla je na departmanu za žurnalistiku Filozofskog fakulteta u Nišu 2015.

Tokom 2006. i 2007., predavala je kao gostujući predavač u Beogradu, na FON-u, na postdiplomskim studijama, na Megatrend univerzitetu 2012., i na Visokoj sportskoj i zdravstvenoj školi, 2015.

Tokom 2012. učestvovala je na međunarodnim naučnim konferencijama: u Beogradu na Filološkom fakultetu, „Kulture u dijalogu“, sa radom na temu: „Medijska pismenost dece i odraslih – preduslov razumevanja kulturnih sadržaja“ i na Filozofskom fakultetu u Nišu,

„Nauka i savremeni univerzitet“, sa radom na temu: „Deca i medijski sadržaji novih tehnologija“.

Naučni rad na temu: „Odsustvo štampanih reči kod digitalnih domorodaca“, objavila je 2013. u podgoričkom časopisu „Medijski dijalozi“. Sa radom na temu: „Ispitivanje uticaja dece i roditelja na TV izbore mlađih u Vojvodini“ učestvovala je na konferenciji FORINA u Sremskim Karlovcima 2014. Za naučni časopis „Interkulturalnost“, Zavoda za kulturu Vojvodine, 2015. napisala je rad na temu: „Medijsko opismenjavanje, za ili protiv?“

Paralelno je gradila karijeru menadžera za odnose sa javnošću. Počela je 1999. u poslovnom sistemu kompanije Hemofarm. Kreirala je veliki broj PR i novinarskih tekstova i TV priloga za: Večernje novosti, Politiku, Danas, Blic, RTS, B92, TV BK i dr. Bila je dugogodišnji član Društva Srbije za odnose sa javnošću. Od 2007. radi na poziciji PR menadžera Centra Millennium AD, Vršac. Učestvuje u kreiranju i realizaciji brojnih događaja u Opštini Vršac. Član je Upravnog odbora Turističke organizacije Vršca.

2. MIŠLJENJE O DOSADAŠNJEM NAUČNOM, STRUČNOM I PEDAGOŠKOM RADU KANDIDATA

U tekstu koji sledi prikazani su naučni radovi i publikacije dr Ivane Markov Ćikić, njena učešća na domaćim i međunarodnim naučnim skupovima i konferencijama, projektima kao i mišljenje o njenom dosadašnjem naučnom, stručnom i pedagoškom radu.

2.1. SPISAK OBJAVLJENIH RADOVA

1. „*Medijsko opismenjavanje, za ili protiv?*”, INTERKULTURALNOST: časopis za podsticanje i afirmaciju interkulturalne komunikacije, Glavni i odgovorni urednik dr Aleksandra Đurić Bosnić, br.09, Zavod za kulturu Vojvodine, 2015., str. 84-93, ISSN 2217 – 4893=Interkulturalnost, COBISS.SR-ID 261430535, Novi Sad (M-52) – 2 boda

2. „*Odsustvo štampanih reči kod digitalnih domorodaca*”, MEDIJSKI DIJALOZI, časopis za istraživanje medija i društva, Glavni i odgovorni urednik, dr Mimo

3. „*Medijska pismenost dece i odraslih – preduslov razumevanja kulturnih sadržaja*”, str. 197, urednici: prof. dr Aleksandra Vraneš, prof. dr Ljiljana Marković, u Zborniku rezimea: Kulture u dijalogu, Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, 2012, Zbornik nastao u okviru projekta br. 178029, Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Srbije, ISBN 978 -86 -6153 -110 -1, COBISS.SR – ID 193630476 (M 34) – 0,5 boda
4. „*Medijska pismenost dece i odraslih – preduslov razumevanja kulturnih sadržaja*”, str. 153, urednici: prof. dr Aleksandra Vraneš, prof. dr Ljiljana Marković, Filologija I interkulturnalnost, Knjiga 1., Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, 2013, Zbornik nastao u okviru projekta br. 178029, Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Srbije, ISBN 978 -86 -6153 -150 -7, COBISS.SR – ID 201293836 (M- 14) – 4boda
5. „*Deca i medijski sadržaji novih tehnologija*“, str. 266, urednik: prof dr Tatjana Paunović, Zbornik rezimea: Nauka i savremeni univerzitet 2, Filozofski fakultet u Nišu, 2012, ISBN 978 – 86 -7379 -264 -4, COBISS.SR – ID 194791436 – (M 35)- 0.3 boda
6. „*Deca i medijski sadržaji novih tehnologija*“, str. 435, urednik: prof dr Bojana Dimitrijević, Zbornik: Znajne i korist 2, Filozofski fakultet u Nišu, 2013, ISBN 978 – 86 -7379 -301 -6, COBISS.SR – ID 202540044 (M - 33) – 1 bod
7. Doktorska disertacija, „*Uloga i značaj televizijskog programa u obrazovanju dece i mlađih*“, Filozofski fakultet Niš, 2015., mentor: prof. dr Tatjana Vulić. – 6 bodova

2.1.1. UČEŠĆE NA DOMAĆIM I MEĐUNARODNIM NAUČNIM SKUPOVIMA

1. Učestvovala je na međunarodnoj naučnoj konferenciji „Kulture u dijalogu“, na Filološkom fakultetu u Beogradu, 2012. godine, povodom obeležavanja *Evropskog dana jezika*
2. Učestvovala je na naučnom skupu sa međunarodnim učešćem „Nauka i savremeni univerziteti“, na Filozofskom fakultetu u Nišu 2012. godine.
3. Učestvovala je radom: *“Ispitivanje uticaja roditelja i prosvetnih radnika na TV izbore mladih u Vojvodini”*, na 2. Međunarodnoj medijskoj konferenciji, na temu: „Uloga medijske pismenosti u izgradnji kritičkog javnog mnjenja“ u organizaciji Fonda za razvoj istraživačkog novinarstva FORIN i Agencija za istraživanje i razvoj „Seldon i Kostić“, Sremski Karlovci, 2014. (Rad je u štampi)
4. Rezultati njenog istraživanja su prezentovani na radionici u Austriji na temu: „Radio i škole“, prezentacijom na temu: „*Medijska pismenost u Srbiji*“. Doktorarbeit, „*Die Rolle und Bedeutung von Fernsehsendungen in der Erziehung von Kindern und Jugendlichen*“, Präsentation der wichtigsten Forschungs - und Ergebnisse: am COMMIT (Community, Medien, Institut) Fachtagung und Workshops, Radio and Shule, Referentin: Irena Cvetković: Media Literacy Trainerin; Seekirchen am Wallersee, Österreich, 2015.
5. Predstavljala je Jugoslaviju, 1999. godine u Norveškoj u Trondheimu na međunarodnoj naučnoj studentskoj konferenciji “ISFIT”, radom na temu: “Solving Conflict”
6. Predstavljala je Jugoslaviju, 1998. godine u Sloveniji na međunarodnoj naučnoj studentskoj konferenciji, radom na temu: “Wine, Culture and Tradition”- Maribor.
7. Učestvovala je u NVO projektu, 2000. godine u Poljskoj, Novi Sonč – “Building an Open Society”
8. Učestvovala je u NVO projektu, 2000. godine – “Škola za demokratiju,” na Paliću.

2.3 PEDAGOŠKI RAD

Tokom 2006. i 2007. godine dr Ivana Markov Čikić je održala nekoliko predavanja iz oblasti medija i odnosa sa javnošću, kao gostujući predavač, na magistarskim studijama za odnose sa javnošću, na Fakultetu organizacionih nauka, Univerziteta u Beogradu, po pozivu prof. dr Vinke Filipović, šefa katedre za Marketing, menadžment i odnose sa javnošću. Kao gostujući predavač održala je predavanje iz oblasti odnosa sa javnošću, 2012. godine na „Džon Nezbit“ Univerzitetu, po pozivu prof. dr Vukašina Ilića. Predavanje je održala i 2015. godine, iz oblasti odnosa sa javnošću, na Visokoj sportskoj i zdravstvenoj školi u Beogradu, po pozivu prof. dr Aleksandra Ivanovskog. Pozivi za gostujuća predavanja dolazili su zbog želje pomenutih profesora da njihovi studenti dobiju saznanja o mogućnostima povezivanja teorijskog i praktičnog znanja iz oblasti komunikologije koje je dr Ivana Markov Čikić paralelno sticala, baveći se naučnim radom i radom u medijima i privredi i uspešno umela to da prenese studentima.

2.4 DOPRINOS ŠIROJ ZAJEDNICI

Kroz svoju dugogodišnju karijeru u privredi i medijima i povremenim angažovanjima kao predavača Ivana Markov Čikić je pružila značajan doprinos afirmaciji pravih vrednosti naročito kod dece i mladih iz različitih društvenih oblasti. U saradnji sa vaspitno – obrazovnim ustanovama Opštine Vršac, učestvovala je u organizaciji velikog broja kulturno – edukativnih programa za decu među kojima su: program prevencije vršnjačkog nasilja :“ Zato što te se plašim“ – pozorišna predstava sa predavanjem prof. dr Žarka Trebešanina; program prevencije bolesti zavisnosti kod dece, u saradnji sa agencijom „Zdrav život“ uz preporuku Ministarstva sporta i omladine RS; u realizaciji gostovanja Raše Popova i Ljubivoja Ršumovića; pozorišnih predstava: Branka Kockice i „Pozorišta puž“, lutkarskih predstava za decu. Izborom ovakvih programa njihovom promocijom u medijima i animiranjem mladih za konzumaciju istih dala je svoj doprinos afirmaciji pravih vrednosti kod dece i omladine.

2.5 ANALIZA NAUČNIH I STRUČNIH RADOVA

Na osnovu raspoložive dokumentacije možemo reći da je Ivana Markov Čikić napisala doktorsku disertaciju i četiri naučna rada koji se kreću u okvirima predmeta za koji je konkurs raspisan. Kvalitativnom analizom radova utvrđeno je da se kandidatkinja bavi proučavanjem vaspitno – obrazovne funkcije medija pre svega, značajem i ulogom masovnih

medija u sistemu vaspitanja i obrazovanja, medijskom pismenošću mlađih iz različitih uglova. Kandidatkinja smatra da je osposobljavanje dece i mlađih za kritičko prihvatanje sadržaja masovne komunikacije ključno u obezbeđivanju kvalitetnijeg života pojedinca i stvaranja aktivnih građana savremenog informacionog društva. Koristeći postojeće naučne okvire kandidatkinja na originalan i interdisciplinaran način vrši interpretaciju sadržaja, razrađuje nove doprinose medijske pedagogije i doprinosi formiranju kompetencija budućih prosvetnih radnika.

Ostvarenja dr Ivane Markov Čikić, posmatrajući pojedinačne kategorije vrednovanja radi kvalifikacije naučno istraživačkog rezultata nalazimo da vrednost ukupnog koeficijenta naučno istraživačkih kompetencija iznosi **19,8 bodova**, dok je pravilnikom za izbor u zvanje predavača predviđeno **6 bodova**.

M	Opis	Bodova
52	Ivana Markov Čikić , Damjan Krstajić: „Medijsko opismenjavanje, za ili protiv?”, Intercultural: časopis za podsticanje i afirmaciju interculturalne komunikacije, br.09, Zavod za kulturu Vojvodine, 2015., str. 84-93, ISSN 2217 – 4893=Interculturalnost, COBISS.SR-ID 261430535, Novi Sad	2
51	Ivana Markov Čikić , „Odsustvo štampanih reči kod digitalnih domorodaca”, Medijski dijalozi, časopis za istraživanje medija i društva, Vol.VI, br.16, Istraživački medija centar – Podgorica, 2013., str. 555-568, ISSN 1800 -7074, COBISS.CG -ID 12734480, Podgorica	3
34	Ivana Markov Čikić , „Medijska pismenost dece i odraslih – preduslov razumevanja kulturnih sadržaja”, str. 197, u Zborniku rezimea: Kulture u dijalogu, Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, 2012, Zbornik nastao u okviru projekta br. 178029, Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Srbije, ISBN 978 -86 -6153 -110 -1, COBISS.SR – ID 193630476	0,5
14	Ivana Markov Čikić , „Medijska pismenost dece i odraslih – preduslov razumevanja kulturnih sadržaja”, str. 153, Filologija I interculturalnost, Knjiga 1., Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, 2013, Zbornik nastao u okviru projekta br. 178029, Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Srbije, ISBN 978 -86 -6153 -150 -7, COBISS.SR – ID 201293836	4
35	Ivana Markov Čikić , „Deca i medijski sadržaji novih tehnologija“, str. 266, Zbornik rezimea: Nauka i savremeni univerzitet 2, Filozofski fakultet u Nišu, 2012, ISBN 978 – 86 -7379 -264 -4, COBISS.SR – ID 194791436	0,3
33	Ivana Markov Čikić , „Deca i medijski sadržaji novih tehnologija“, str. 435, urednik: prof dr Bojana Dimitrijević, Zbornik: Zajne i korist 2, Filozofski fakultet u Nišu, 2013, ISBN 978 – 86 -7379 -301 -6, COBISS.SR – ID 202540044	1
71	Ivana Markov Čikić , Odbranjena- Doktorska disertacija, „Uloga i značaj televizijskog programa u obrazovanju dece i mlađih“, Filozofski fakultet Niš, 2015., mentor: prof. dr Tatjana Vulić.	6
72	Ivana Markov Čikić , Odbranjena - Magisterski rad, „Specifičnosti odnosa sa medijima u sportu“, na Fakultetu organizacionih nauka u Beogradu, 2008., mentor: prof. dr Vinka Filipović	3
Ukupno		19,8

Kvalitativnom analzom radova utvrđeno je da se kandidatkinja bavi proučavanjem značaja i uloge medija na obrazovanje dece i mladih u različitim uzrastima, ali istovremeno i značajem medijskog opismenjavanja: roditelja i prosvetnih radnika, kao i doprinosom lokalne zajednice, vladajućih struktura, obrazovnog sistema i zakona unapređenju odnosa dece i medija.

U svom naučno istraživačkom radu pod rednim brojem (2.1.1.) kandidatkinja polazi od pretpostavke da je stručna javnost upoznata sa osnovnim postulatima medijske pismenosti i zbog čega je ona važna za društvo. Zbog toga se samo kratko bavi razlozima zbog čega mediji i publika treba da budu medijski pismeni i zbog čega je medijsko obrazovanje preduslov za postojanje medijski pismenog društva. Ono na čemu je akcenat u radu, jeste prikaz rezultata istraživanja obavljenog u 24 škole, u pet gradova u Vojvodini, na učenicima, roditeljima i nastavnicima koji pokazuju raspoloženje ispitanika za uvođenje medijske pismenosti kao predmeta po školama, za saradnju sa medjskim stručnjacima i spremnost učenika da saznaju koji se televizijski programi smatraju kvalitetnim.

U radu pod rednim brojem (2.1.2.) proučava budućnost štampanih medija i kako regrutovati nove čitaoce među mladom populacijom. Nalazi da budućnost štampanih medija zavisi od velikog broja faktora koji su često izvan realnog uticaja istih tih medija, poput ekonomske krize, dominacije interneta i elektronskih medija i niza drugih faktora. Ono što apostrofira kao značajno na šta štampani mediji mogu uticati jeste poverenje čitalaca. Predlaže i pronalazi metode kako zadržati postojeće čitaoce - izborom pravih informacija, pravovremenim plasiranjem, objektivnim i analitičnim tumačenjem istih - što je jedini način u današnjem vremenu ekspanzije elektronskih medija na jednoj strani, ali i nedovoljno medijski pismene publike koja to može da isprati na drugoj strani. U radu se posebno bavi izazovom današnjice kako regrutovati nove „čitaoce“ među mladom populacijom, takozvanim digitalnim domorocima. Kod predstavnika najmlađih generacija uočava da su navikli ubrzano da primaju informacije, da vole paralelno da obrađuju i rade nekoliko poslova istovremeno, više vole da slike prethode tekstu, nego obratno. Skloniji su nasumičnom pristupu kao u hipertekstu, najbolje rade u internetskom okruženju. Uživaju u trenutnim zadovoljstvima i čestim nagradama i skloniji su igrama nego ozbiljnog radu. Što više vremena deca provode za računaram, to više slabi neuronski sklop mozga koji kontroliše ljudski kontakt i smanjuje se sposobnost socijalnih interakcija, postoji mogućnost pogrešne interpretacije i sve je manja sposobnost da se uoče suptilne neverbalne poruke. U ovakvoj

situaciji običan čovek koji je svedok nezaustavlјivog tehnološkog razvoja u postmodernom društvu i može imati utisak da je to nešto sa čim pojedinac ne može da se nosi u smislu savladavanja novih tehnologija, tumačenja medijskih poruka istih, odupiranja negativnim uticajima na sopstveni mozak, život i okruženje. Rešenje u svom radu nalazi pozivajući se na autore Smol i Vorgan: „Preuzmite kontrolu nad evolucijom svog mozga” i teoretičara Džejmsa Potera: „Prebacite kontrolu sa medija na sebe”. Vrlo je bitno da se očuva i tradicionalna, oflajn komunikacija i da se paralelno sa ovladavanjem novim tehnologijama očuvaju socijalne veštine i humanost. Tako se čovekove sinaptičke reakcije mogu oblikovati u njegovu korist i može se bezbolno proći kroz tehnološko prilagođavanje modernog uma.

U radu pod rednim brojem (2.1.4) bavi se medijskim opismenjavanjem dece kao bitnim preduslovom za pravilno razumevanje kulturnih sadržaja. Posebno se posvećuje pojedinačnim segmentima medijske pismenosti koji se moraju zasebno proučavati a to su: uticaj medijskih sadržaja kao važan način razumevanja posledica izloženosti medijima; tehnološko medijsko opismenjavanje: informatizacija i kompjuterizacija; nivoi medijske pismenosti; školovanje stručnih kadrova iz oblasti medija; stvaranje kurikuluma za predmet medijske pismenosti; koncepti medijske pismenosti u pojedinačnim zemljama. Medijska pismenost znači učiti o svim medijima – štampi, radiju, televiziji i Internetu, o njihovoj istoriji, produksijskim i ekonomskim načelima funkcionisanja, vlasničkoj strukturi, kontroli medija i posledicama svega toga. Posebno insistira na medijskoj pismenosti dece jer ona može da pomogne, na prvom mestu, deci a zatim i mladima i odraslima da umanje negativan i povećaju pozitivan uticaj medijskih poruka. U svom radu iznosi zaključak da je izvesno da i u Srbiji postoji svest o tome da je potrebno raditi na medijskom opismenjavanju dece i odraslih jer to potvrđuje i Medijska strategija koju je Vlada donela 2010 godine, gde se konstatiše nizak nivo medijske pismenosti i neophodnost da država više učini na ovom polju jer je u procesu pristupanja Evropskoj Uniji, potrebno da se podigne nivo medijske pismenosti građana. Ipak činjenica da medijska pismenost kao predmet još nije uvedena po školama ukazuje da za to postoje realne prepreke.

U radu pod rednim brojem (2.1.5) bavi se problemima dece u kontekstu medijskih sadržaja novih tehnologija. Ukazuje na činjenice da sposobnost mladih da vladaju svetom novih tehnologija, ne znači da su samim tim sposobni da čitaju medijske sadržaje. Informacione tehnologije simuliraju i supstituišu društvenu stvarnost. Ona postaje neuhvatljiva, uprkos činjenici da je sve veći broj odraza stvarnosti na televiziji i na Internetu. Problem društva jeste u tome što mnogi, a naročito deca nisu svesna tog privida i simulacije.

Savremena društva, sa novim tehnologijama i novim vidovima kulture, polako raskidaju sa pojedinim modernim formama života. Kompjutersko surfovovanje po Internetu, konektovanje na društvene mreže i igranje video igara predstavlja novinu u ljudskim životima i jedno novo iskustvo iz virtuelnog sveta kakav prethodne generacije nisu mogle da zamisle. Vrlo je uzbudljivo što su deca sposobna da učestvuju u konzumiranju i kreiranju sadržaja koristeći nove tehnologije, ali to mora biti praćeno kritičkim promišljanjem onoga što rade. Stručna javnost iz oblasti medija, informatike i pedagogije, zajedno sa roditeljima i ostalim stejkholderima, polako pokazuje da postoji svest o tom problemu. Postmoderno društvo intezivno traga za okvirom koji će istovremeno uobičiti razvoj brzine protoka informacija - od megabajta, preko gigabajta do nekoliko stotina terabajta, sa kvalitetom sadržaja tih informacija i medijskim opismenjavanjem dece koja treba da ih konzumiraju.

U radu pod rednim brojem (2.2.3) bavi se ispitivanjem uticaja roditelja i prosvetnih radnika na izbore televizijskih programa kod dece. Navodi medije kao jedne od prvih vaspitača i faktora socijalizacije sa kojima se deca susreću. Zaključuje da se medijska pedagogija današnjice upravo obraća tom prostoru između vaspitno-obrazovnih institucija (porodice, škole, vršnjaka) i medijski stvorenih iskustvenih polja. U radu se ne govori toliko o tome koliko je i zbog čega bitno uticati na TV izbore mladih već se prvenstveno prikazuju rezultati koliko roditelji i prosvetni radnici utiču na izbore televizijskih programa kod mladih. Da li postoji saradnja i međusobno poverenje roditelja i prosvetnih radnika po pitanju uticaja na televizijske izbore mladih, na teritoriji Vojvodine. Takođe je prikazano šta adolescenti misle o tome da li roditelji i prosvetni radnici utiču na njih, u pet različitih gradova i deset različitih osnovnih i srednjih škola. Deca i mladi su glavni fokus ovog rada kao populacija posebno podložna uticaju medija koji se odražava na njihovo: ponašanje, stavove, navike, sistem vrednosti i stil života.

U doktorskoj disertaciji navedenoj pod rednim brojem (2.1.7) razmatra aktuelni problem savremenog doba o ulozi i značaju televizijskog programa u obrazovanju dece i mladih kako u oblasti komunikologije, novinarstva i medijskog obrazovanja tako i za teoriju i praksu implementacije medijske pismenosti u obrazovni sistem Srbije. Kao polazište za istraživački deo rada korišćene su studije koje ukazuju na ulogu i značaj televizijskog programa u obrazovanju adolescenata. Dobru osnovu za konstruisanje istraživačkog dela rada omogućilo je sagledavanje prethodnih srodnih istraživanja domaćih i stranih autora (Kembel, Hombo,

Mazeo, Nojman, Lemiš i drugi). Teorijska utemeljenost doktorske disertacije sastoji se u veoma opsežnom teorijskom pristupu problemu, od istorijskog osvrta na nastanak i razvoj televizije i posebnih programa kao što je obrazovni, definisanja osnovnih pojmove koji su predmet istraživanja i zakonske regulative, do elaboriranja savremenih teorija i koncepcija medijskih uticaja i sagledavanja televizije kao fenomena koji u životima dece ispunjava brojne uloge u okviru njihovih porodica, društvenih života i slobodnih aktivnosti. Metodološka utemeljenost doktorske disertacije utvrđena je na osnovu metodološkog pristupa problemu istraživanja koji sadrži sve neophodne elemente za jedno empirijsko istraživanje u oblasti komunikologije i novinarstva. Problem istraživanja je jasno postavljen, kao i ciljevi i zadaci. Na osnovu njih, kao i na osnovu proučavane naučne i stručne literature, jasno su definisane hipoteze. Istraživanje je sprovedeno u maju 2013. godine. Namerni stratifikovani uzorak činili su učenici sedmog i osmog razreda osnovnih škola i trećeg i četvrtog razreda srednjih škola kao i njihovi nastavnici, roditelji i profesori. Ukupno: 1688 ispitanika; 870 učenika, 594 roditelja i 224 prosvetna radnika u osnovnim i srednjim školama Autonomne pokrajine Vojvodine: Kikinda, Novi Sad, Pančevo, Vršac i Zrenjanin. Prilikom testiranja razlike između odgovora dece i roditelja primenjen je Vilkisonov test ranga sa znakom, neparametarski test baziran na slučajnoj raspodeli razlika između parova. Upotrebljen je kao alternativa dvostranom T – testu parova. Podaci dobijeni adekvatnim statističkim postupcima pokazali su da instrumenti konstruisani za potrebe istraživanja imaju dobre metrijske karakteristike.

Sumirani rezultati istraživanja, kako teorijska tako i empirijska u disertaciji stvorili su jasan osnov za zaključak da se kod populacije adolescenata reflektuju snažni uticaji televizijskih sadržaja. U digitalnom dobu u kome proizvodnja i promet predstavljaju osnovnu društvenu delatnost i aktivnog kreatora javnog mnjenja kao neophodnost se javlja potreba povoljne društvene, ekonomski i političke klime uporednog unapređenja medija i svih obrazovnih nivoa. Istraživanje je pokazalo sa jedne strane pozitivan stav roditelja i prosvetnih radnika prema implementaciji televizijskih sadržaja i sa druge strane pozitivan stav adolescenata u pogledu uloge televizije u njihovom obrazovanju. To navodi na zaključak da je neosporan audio – vizuelni potencijal televizije u obrazovnom procesu. Kandidatkinja identificuje problem i ukazuje na mnoštvo kanala veze koje nisu pravilno uspostavljene među mnoštvom televizijskih poruka obrazovnog karaktera i primaoca – adolescenata i potrebu da se oni koji nemaju obrazovni karakter eliminišu. Kandidatkinja jasno i nedvosmisleno konstatiše da je za ovo potrebno zajedničko i istovremeno delovanje od najviših instanci u

državi do krajnjeg primaoca poruke, uz sinergiju velikog broja činilaca. Na osnovu interdisciplinarnog istraživanja koje je sprovedla Ivana Markov Čikić iznosi sedam konkretnih preporuka u svom radu za stvaranje osnova za veći pozitivan uticaj televizijskih poruka na decu i mlade i podizanja medijske pismenosti u okviru postojećih strategija na svim nivoima u državi.

2.6. MIŠLJENJE O ISPUNJENOSTI USLOVA ZA IZBOR

Na osnovu analize radova dr Ivane Markov Čikić komisija konstatiše da se kandidatkinja u njima bavila vaspitno – obrazovnom funkcijom medija, uticajem medijskih sadržaja na decu različitih uzrasta i u različitim fazama kognitivnog razvoja, potencijalom medija u procesu obrazovanja, značajem medijskog opismenjavanja dece i budućih prosvetnih radnika istovremeno, razvojem i funkcionisanjem svih medijskih sistema od štampanih preko elektronskih do interneta i značajem kritičke analize sadržaja svih masovnih medija u cilju konzumacije obrazovnih sadržaja kod dece i zauzimanjem kritičke distance ka štetnim medijskim sadržajima. Prethodno rečeno uverava članove komisije za pisanje ovog referata da kandidatkinja dr Ivana S. Markov Čikić ispunjava uslove (prospisane Zakonom o visokom obrazovanju i uslove predviđene pravilnikom o načinu i postupku sticanja predavača na Visokoj školi strukovnih studija za vaspitače u Vršcu) za izbor u zvanje predavača na predmetu *Vaspitna funkcija medija*.

Članovi Komisije:

dr Grozdanka Gojkov

redovni profesor Učiteljskog fakulteta

Univerziteta u Beogradu i profesor strukovnih studija za
vaspitače *Mihailo Palov* u Vršcu,

Predsednik komisije

dr Aleksandar Stojanović,
vanredni profesor Učiteljskog fakulteta Univerziteta u
Beogradu i profesor strukovnih studija za vaspitače
Mihailo Palov u Vršcu

mr Predrag Prtljaga,
predavač Visoke škole strukovnih studija za vaspitače
Mihailo Palov i saradnik Učiteljskog fakulteta
Univerziteta u Beogradu

